

РЕШЕНИЕ

№ 4080

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **2524** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Б. Б. против мълчалив отказ на Управителния съвет на К. на независимите оценители в България (УС на КНОБ) по заявление вх. № 6905/21.01.2021г. на КНОБ. Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата, а по съществуващото ѝ я намира неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира, че жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

С горепосоченото заявление жалбоподателят е поискал да бъде приет за член на КНОБ. Заявлението е придружено с документ за платена такса и декларация съобразно изискванията на представения Устав на КНОБ. Видно от представения протокол от 02.02.2021г., с решение № 261 УС на КНОБ постановил отказ по искането, като двама от членовете на УС гласували „за“, един – „въздържал се“ и за двама не е отбелязано гласуване в определен смисъл, а вместо това е направена бележка „С особено мнение по време на заседанието“. С това е обективизиран отказ по искането за членство, като при преценката на характера на акта ирелевантно е отбелязването в този протокол, че по т.1, подт.1.6 няма прието решение. 3. обжалвал решението пред Контролния съвет (КС) на КНОБ съобразно чл.31, ал.1, т.2 от Закона за независимите оценители (ЗНО). Видно от писмо изх. № 5505/23.02.2021г. на КНОБ

(л.10 от делото), КС отказал да се произнесе по жалбата, като я препратил на Общото събрание (ОС) на КНОБ на основание чл.18, ал.1 т.8 от Устава на КНОБ.

Съгласно чл.145, ал.2, т.2 АПК, на оспорване подлежи решението на по-горестоящия административен орган, с който е изменен първоначалният индивидуален административен акт или е отменен и въпросът е решен по същество. Предвид правомощията, възложени му с разпоредбите на ЗНО, УС на КНОБ изцяло съответства на определението за административен орган, дадено в § 1, т.1 от Допълнителната разпоредба на АПК, тъй като е носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон. Ирелевантно е в тази връзка обстоятелството, че камарата е юридическо лице на самостоятелна издръжка съгласно чл.22, ал.1 ЗНО. С предоставянето на публични функции на това юридическо лице, законодателят е подчинил дейността на последното на режима, установен за органите на изпълнителната власт. При упражняване на тези функции е съответно ограничена самостоятелната преценка на органите на КНОБ, независимо от характера ѝ на професионална организация при свобода на сдружаване.

С отказа си да приеме жалбоподателя за член на камарата, УС е постановил индивидуален административен акт съобразно определението на чл.21, ал.1 АПК, представляващ волеизявление, с което непосредствено се засягат правата и законните интереси на жалбоподателя, в това число, да участва в управлението на КНОБ и да упражнява правомощията, определени в чл.27, ал.1 ЗНО като член на ОС. Тъй като жалбата, подадена съобразно законоустановения ред до КС, не е била разгледана от последния, в случая е налице хипотезата на чл.145, ал.2, т.2 АПК – първоначалният индивидуален административен акт не е отменен или изменен, въпросът не е решен по същество. Поради това, предмет на съдебен контрол съгласно чл.145, ал.2, т.1 АПК е посоченият първоначален индивидуален административен акт, а именно, отказът на УС да приеме жалбоподателя за член на камарата.

Този отказ подлежи на оспорване предвид характера си на акт по чл.21, ал.1 АПК и общото правило за обжалваемост на актовете от този вид, установено в чл.120, ал.2 от Конституцията. Ирелевантен е в тази връзка доводът, заявен от страна на ответника, че съгласно чл.12, ал.3 ЗНО само отказът за вписване в регистъра по чл.15 ЗНО подлежи на оспорване. Това разбиране не съответства на цитираната разпоредба на Конституцията, която предвижда изключение от общото правило за обжалваемост на административните актове само при изрична законова норма в този смисъл, каквато в случая не е налице. Систематичното тълкуване на разпоредбите на ЗНО не обективира основание да се приеме, че актовете на органите на КНОБ, извън изрично посочените (като тези по чл.12, ал.1 и чл.40, ал.6 ЗНО) не подлежат на оспорване.

Процесният отказ е нищожен, тъй като УС няма правомощие да постанови такъв. Съгласно чл.29 ЗНО, УС свиква общото събрание; организира дейността на камарата и управлява имуществото; приема нови членове; създава, поддържа и публикува регистъра по чл. 15; организира провеждането на изпитите за придобиване на правоспособност като независим оценител най-малко два пъти годишно; утвърждава стандарти за несъвместимост на професията на независим оценител с други професии или функции; определя реда за представяне на годишните отчети за дейността на независимите оценители; налага дисциплинарни наказания по предложение на комисията за професионална етика. Наред с така изрично изброените в закона правомощия, УС изпълнява и други функции, възложени му с устава или по решение на ОС. Разпоредбата на чл.29, т.9 ЗНО обаче не може да бъде тълкувана по начин,

дерогиращ останалите разпоредби. Обратно, съгласно чл.46, ал.1 от Закона за нормативните актове, при неяснота разпоредбите се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби. Изрично е посочено в чл.15, ал.4 ЗНО, че с вписването в регистъра независимите оценители придобиват право на членство в К. на независимите оценители. Ето защо, по искането на регистриран оценител за членство, УС има единствено правомощието да го приеме, както е посочено в чл.29, т.3 ЗНО. В тази връзка следва да се отбележи и, че в § 4, т.2 от Преходните и заключителни разпоредби на Устава на КНОБ изрично е посочено, че за всички оценители, освен учредителите, членството в камарата възниква след вписването им в регистъра по чл.15, ал.1 ЗНО и подаване на заявление за членство. Установява се от представеното извлечение и справка в регистъра, общодостъпен (съобразно чл.15, ал.3 ЗНО) на адрес: <http://public.ciab-bg.com>, че жалбоподателят е оценител, вписан в този регистър. С това той е придобил гарантираното му от закона право на членство, като е изпълнил и техническите изисквания в тази връзка - подал е заявление за членство с платена такса и приложена декларация, изискуема от устава. При така установените обстоятелства, УС на КНОБ дължи да постанови решение за приемането му.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт съобразно чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че отказът е постановен в установената форма от компетентен орган, но извън пределите на предоставените му от закона правомощия. Отказът е постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за възстановяване на направените разноски. Установява се общ размер на последните: 650 лв., от които 600 лв. – хонорар за адвокат, платен съгласно представените платежно нареждане и фактура и 50 лв. – държавна такса. От сумата на последната ответникът дължи да възстанови 10 лв., който размер е установен за физически лица в т.2б, б. „а“ от Тарифа № 1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на отказа на Управителния съвет на К. на независимите оценители в България по заявление вх. № 6905/21.01.2021г. на К. на независимите оценители в България, подадено от М. Б. Б., с Е. [ЕГН], за членство в същата камара.

ИЗПРАЩА преписката на Управителния съвет на К. на независимите оценители в България за ново произнасяне в 7-дневен срок, със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА К. на независимите оценители в България да заплати на М. Б. Б., с Е. [ЕГН], сумата 610 (шестстотин и десет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: